

viaticum assignavit. Sed hæc agentibus, ecce pij Regis funesta mors intercedit. Nō defuit DEVS sub idem anni tempus: ad nouum regem nuntij rediêrunt ab eo, qui anno superiore in has sibi terras coloniã depoposcerat.

Is est Ioannes Biencurtius, vulgò Potrincurtius, nobilis & magni animi vir. Ergo accepta occasione agitur cum Regina Regente Maria Medicæa, maximæ pietatis heroina, vt quæ maritus tanta virtute destinâsset, per eam efficerentur, daretur locus duobus è Nostris in eâ naui, quæ proximè huc esset venturâ. Annuit Regina, munificèque respondit desiderio. Ergo statim ex Aquitania euocatus Sacerdos vnus, altèr ex ipsâ Francia desumptus. Sed ecce rursus moras, rursus sese Sathanas excitat. Dieppâ erat soluendum, & ea naus, quæ huc vela faciebat ita erat mercatoribus Hæreticis obnoxia, vt sine ipsis commouere se non posset. Ergo ij simul ac Nostros vident, negant enimuero præcisè sese passuros, vt rudens expeditur, si Iesuitæ nauigaturi sint. Obten-
ditur